

* Hoop te koop door in
 8 december 2005 - * Hoop te koop door het openbaar Ministerie tegen
 tegen alle beschikkingen op 13 december 2005 -
 (beschikkingen) tegen alle beschikkingen op

De Rechtbank van Eerste Aanleg te **DENDERMONDE dertiende kamer**, rechtdoende in strafzaken, heeft in haar openbare terechtzitting van 28 november 2005 het hiernavolgend **VONNIS** gewezen:

Not. nr. 66.L2.5184/04

Griffie nr. _____

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1. _____ aannemer, geboren te _____ op _____, wonende te _____;
2. _____, zonder beroep, geboren te _____ op _____, wonende te _____

Verdacht van :

Te

de eerste en de tweede

door het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

A. bij inbreuk op de artikelen 2, 99 § 1-2°, 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de bij artikel 99 § 1,1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door zonder stedenbouwkundige vergunning te hebben ontbost in de zin van het bosdecreet van 13 juni 1990 van alle met bomen begroeide oppervlakten bedoeld in artikel 3, § 1 en § 2 van dat decreet.

De strafsancie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° van artikel 146 van voormeld decreet, geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden.

In casu:

1. op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 mei 2004 tot en met 31 mei 2004 (stuk 23 van 66.L2.5184/04):

het rooien van een 300-tal sparren over een oppervlakte van ongeveer 1.000 vierkante meter (stuk 3, 10 en 11 van 66.L2.5184/04);

2. vanaf niet nader te bepalen datum in de periode van 1 mei 2004 tot en met 31 mei 2004 (uitvoeren wederrechtelijke werken) tot en met de datum der dagvaarding (23 augustus 2005):

het instandhouden van de onder A1 omschreven wederrechtelijke werken;

gelegen in ruimtelijk kwetsbaar gebied, meer bepaald in bosgebied volgens het gewestplan d.d. 7 november 1978 (stuk 3 en 27 van 66.L2.5184/04).

B. Bij inbreuk op de artikelen 2, 99 § 1-1°, 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de bij artikel 99 § 1,1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door zonder stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit.

De strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° van artikel 146 van voormeld decreet, geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden.

In casu:

1. op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 mei 2002 tot en met 31 mei 2002 (stuk 41 van 66.L2.5184/04):

het plaatsen van een houten constructie, dienstig als schuilhok voor 2 ezels (stuk 10, 27 en 28 van 66.L2.5184/04);

2. vanaf niet nader te bepalen datum in de periode van 1 mei 2002 tot en met 31 mei 2002 (uitvoeren wederrechtelijke werken) tot en met de datum der dagvaarding (23 augustus 2005):

het instandhouden van de onder B1 omschreven wederrechtelijke werken

3. op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 mei 2002 tot en met 31 mei 2002 (stuk 41):

het plaatsen van een afsluiting van het type "Bekaert-draad" (stuk 10-12 en 27-28 van 66.L2.5184/04);

4. vanaf niet nader te bepalen datum in de periode van 1 mei 2002 tot en met 31

mei 2002 (uitvoeren wederrechtelijke werken) tot en met de datum der dagvaarding (23 augustus 2005):

het instandhouden van de onder B3 omschreven wederrechtelijke werken:

gelegen in ruimtelijk kwetsbaar gebied, meer bepaald in bosgebied volgens het gewestplan d.d. 7 november 1978 (stuk 3 en 27).

Met de omstandigheid voor de eerste dat de tenlasteleggingen **A1, A2, B1, B2, B3 en B4** gepleegd werden door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen verkopen, verkavelen, te koop, te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussen personen optreden bij de uitoefening van hun beroep in de zin van art. 146 laatste lid van het decreet van 18 mei 1999, meer bepaald een aannemer (feiten vanaf 1 mei 2000).

Met de omstandigheid dat de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen **A1, A2, B1, B2, B3 en B4** de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zodat de verjaring van de strafvordering slechts een aanvang neemt op de datum van het laatst gepleegde feit, namelijk de dag der dagvaarding (23 augustus 2005):.

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging:

aard en oppervlakte: bos, 1 ha 64 a 66 ca

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als:

te	op	en	geboren
	op	beiden wonende te	geboren te

die de eigendomstitel hebben verkregen krachtens de akte van aankoop verleden op 20/05/1983 geregistreerd op 09/06/1983.

De rechtbank nam kennis van:

- de dagvaarding waarmee de zaak aanhangig werd gemaakt en die op 12 september 2005 werd betekend aan de beklaagden door afgifte van een afschrift aan de tweede beklaagde in persoon, tevens houdende dagstelling voor de openbare terechtzitting d.d. 24 oktober 2005;
- het ontvangstbewijs d.d. 12 september 2005 waaruit blijkt dat de eerste beklaagde het voor hem bestemde exemplaar van de dagvaarding ontving;
- de overschrijving van de aanhangig makende dagvaarding op het hypotheekkantoor te _____ onder de referte _____
- de processen-verbaal en de overige stukken van de rechtspleging.

De rechtbank aanhoorde op de openbare terechtzitting d.d. 24 oktober 2005:

- het **openbaar ministerie**, waargenomen door sub-
stituut-procureur des Konings, in zijn middelen en eis;
- de **beklaagden** in hun mid-
delen van verdediging, voorgedragen door henzelf en hun raadsman mr
advocaat te

1. Overzicht van de feitelijke elementen zoals deze blijken uit het strafdossier

1.1

Op 29 mei 2004 werd proces-verbaal opgesteld ten laste van de beklaagden inzake het kappen zonder vergunning van een driehonderdtal sparren over een oppervlakte van ongeveer 1.000 m². Tevens bleek een schuilhok te zijn opgericht zonder vergunning. Ook werd een afsluiting in zogenaamde Bekaertdraad opgericht, zoals het fotodossier aantoont.

1.2

De eerste beklagde erkende sparren en dennenbomen te hebben gerooid en deze bomen ter plaatste te hebben verhakseld. Het was de bedoeling van het perceel een stuk weide te maken. De tweede beklagde erkende eveneens dat de bomen werden gerooid en dit in de loop van de maand mei 2004.

1.3

De herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur (GSI) dateert van 17 november 2004 (stuk 25, strafdossier). Deze herstellvordering strekt tot herstel in de oorspronkelijke staat, meer bepaald:

- verwijderen van de afsluitingsdraad;
- verwijderen van het schuilhok;
- heraanplanten van de sparren, namelijk door streekeigen loofboomsoorten, in eng plantverband.

Een dwangsom van 100 euro per dag bij niet uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn werd gevraagd.

De herstellvordering werd uitdrukkelijk gemotiveerd met onder meer de volgende overwegingen: *“Overwegende dat het schuilhok voor 2 ezels niet in overeenstemming is met de bestemming als bosgebied, waar enkel jagers- of vissershutten kunnen geplaatst worden; Overwegende dat het rooien van de sparren moet worden aan(ge)zien als ontbossing in de zin van art. 3 van het Bosdecreet (...)”*.

Er werd nog geen vrijwillig herstel uitgevoerd.

2. De gegrondheid van de strafvordering

2.1

Bij arrest nr. van 19 januari 2005 van het arbitragehof werd als volgt beslist:

“1. vernietigt in artikel 146, derde lid, van het decreet van het Vlaams Gewest van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals toegevoegd bij artikel 7 van het decreet van het Vlaamse Gewest van 4 juni 2003, de woorden “voorzover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voorzover ze geen ernstige inbreuk vormen op de stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg (...)”.

Deze vernietiging heeft tot gevolg dat thans *de strafsanctie niet meer geldt* voor de instandhouding van stedenbouwmisdrijven, voor zover het voorwerp van het misdrijf niet in een *ruimtelijk kwetsbaar gebied* gelegen is, gezien het derde lid van artikel 146 DORO thans luidt: *“De strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7°, geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden.”.*

Gezien de feiten werden gepleegd in bosgebied en bosgebied uitdrukkelijk voorzien is in artikel 146 DORO als ruimtelijk kwetsbaar gebied, blijft de strafsanctie in huidig geval wel degelijk gelden voor de instandhouding.

2.2

De rechtbank is van oordeel dat in acht genomen de stukken, vaststellingen en verklaringen van het strafdossier (cf. het overzicht onder 1.1 tot en met 1.3 hiervoor) en in acht genomen de behandeling van de zaak op de terechtzitting d.d. 24 oktober 2005 - waar de beklaagden stelden het hen ten laste gelegde niet te betwisten en ook de verdediging in termen van pleidooien stelde dat het ten laste gelegd niet betwist werd - er niet de minste twijfel kan bestaan over het bewijs van de ten laste gelegde feiten onder A.1 en A.2 en B.1, B.2, B.3 en B.4.

3. De straftoemeting

3.1

De verschillende feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A.1 en A.2 en B.1, B.2, B.3 en B.4 zijn in hoofde van de beklaagden telkens de uitvoering van één ongeoorloofd besluit. Zij staan in zodanig verband dat zij als één voortgezette handeling mochten worden beschouwd en zij dus maar één misdrijf uitmaken. Overeenkomstig artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek dient derhalve voor die misdrijven telkens slechts één straf te worden uitgesproken.

3.2

De straftoemeting moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagden zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, de gezinstoestand en de arbeidssituatie voor zover bekend.

3.3

De door de beklaagde gepleegde strafrechtelijke feiten zijn objectief ernstig. De beklaagde moet de normen die de overheid heeft uitgewerkt ter realisatie van het beleid inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening respecteren. De rechtbank wijst er op dat de beklaagden hun individueel belang niet boven het algemeen belang – dat is gebaat met een goede ruimtelijke ordening – mogen laten prevaleren. Dit geldt des te meer in ruimtelijk kwetsbaar gebied, in casu bosgebied, dat door de ingrepen van de beklaagden op een fundamentele wijze werd gewijzigd en aangetast. Enige gestrengheid in de bestraffing is dan ook aangewezen.

3.4

De *eerste beklaagde* is thans jaar oud. Hij is aannemer van beroep. Hij beschikt over een gunstig strafrechtelijk verleden, hetgeen nog enige mildheid verantwoordt bij de straftoemeting. Hij betoonde zich bereid tot herstel "*als dat moet*".

De *tweede beklaagde* is thans jaar oud. Zij blijkt zonder beroep te zijn. Ook zij beschikt over een gunstig strafrechtelijk verleden, wat mildheid toelaat.

3.5

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken en hem aansporen respect te betonen voor de regels die beogen in Vlaanderen tot een ordentelijke ruimtelijke ordening te komen.

3.6

Gegeven hetgeen voorafgaat komt het de rechtbank passend en rechtmatig voor om voor de hiervoor omschreven feiten in hoofde van de beklaagden de in het beschikkend gedeelte van dit vonnis bepaalde geldboete op te leggen en er geen gronden zijn om in te gaan op het verzoek tot de gewone opschorting.

3.7

De beklaagden werden nog niet veroordeeld tot een criminele straf of tot een correctionele gevangenisstraf van meer dan twaalf maanden en er mag worden gehoopt dat zij zich niet meer aan dergelijke feiten zullen schuldig maken. Er kan dan ook uitsel van tenuitvoerlegging worden verleend voor een gedeelte van de opgelegde geldboete, zoals in het beschikkend gedeelte van dit vonnis nader

bepaald.

4. De herstellvordering

4.1

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur heeft, zoals hierboven al aangegeven, het herstel in de oorspronkelijke staat gevorderd, gekoppeld aan een dwangsom van 100,00 euro per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

4.2

Het decreet van 18 mei 1999 (art. 149 § 1, eerste lid) stelt duidelijk dat het bevelen door de rechter van de herstelmaatregelen (herstellen in de oorspronkelijke toestand, staken strijdig gebruik, uitvoeren bouw- en/of aanpassingswerken, betalen van een geldsom gelijk aan de meerwaarde) gebeurt *op vordering* van de GSI of het CBS van het grondgebied waar de handelingen werden uitgevoerd. De keuze van de gepaste maatregel komt derhalve toe aan de bevoegde overheid en niet aan de rechtbank. De rechter moet de interne en externe wettigheid van deze vordering toetsen en of zij strookt met de wet, dan wel of zij berust op machtsoverschrijding of machtsafwending. Meer bepaald dient de rechtbank hierbij na te gaan of de beslissing van het bestuur om een bepaalde herstelmaatregel op te leggen uitsluitend met het oog op een goede ruimtelijke ordening is genomen. Indien een vordering zou steunen op motieven vreemd aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, dient de rechter deze vordering zonder gevolg te laten (Cass. 3 juni 2005, www.cass.be). Nochtans mag de rechter geenszins de gevorderde maatregel op haar opportuniteit beoordelen; als de gevorderde herstelmaatregel met de wet strookt, moet de rechter deze inwilligen. Volgens recente en door deze rechtbank bijgevallen cassatierechtspraak (Cass. 15 juni 2004, www.cass.be, met conclusie - rolnummer en nummer zijn de rechtbanken niet bevoegd zijn om de opportuniteit te beoordelen van een gevorderde herstelmaatregel, maar moeten zij de toetsing beperken tot de externe en interne wettigheid en mogen (en moeten) zij dus slechts nagaan of de beslissing in overeenstemming is met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwending berust. Tot die wettigheidstoetsing behoort het nagaan of de beslissing van de bevoegde overheid werd genomen uitsluitend met het oog op een goede ruimtelijke ordening met de verplichting om indien zou blijken dat de beslissing steunt op motieven vreemd aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, de herstellvordering zonder gevolg te laten, zoals hiervoor vermeld. Een beoordeling dat de herstellvordering kennelijk onredelijk is en dat het voordeel dat het herstel zou meebrengen voor de goede ruimtelijke ordening geenszins opweegt tegen het last die daaruit voortvloeit voor de overtreder houdt geen opportuniteitsbeoordeling in maar kan worden bestempeld als een wettigheidstoetsing.

4.3

De ingediende herstellvordering is naar het oordeel van de rechtbank nog steeds

noodzakelijk om aan de gevolgen van de misdrijven omschreven onder de ten-lasteleggingen A.1 en A.2 en B.1, B.2, B.3 en B.4 een einde te stellen en legt aan de beklaagden geen kennelijk onredelijke lasten op. Tot deze herstellvordering werd beslist door een bevoegde instantie met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften. Er blijkt niet dat deze beslissing werd genomen met machtsaf-wending, machtsoverschrijding of miskenning van enig beginsel van behoorlijk bestuur. De herstellvordering strookt dan ook met de wet en werd uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening genomen. De herstellvordering moet dan ook worden ingewilligd zoals nader bepaald in het beschikkend gedeelte van dit vonnis.

Dat de herstellvordering bij de beklaagden thans als kennelijk onredelijk zou over-komen, is louter en alleen een gevolg van de eigen beslissing van de beklaagden om zonder vergunning te rooien in bosgebied en het perceel in te richten als weide met afsluiting en schuilhok. Het feit dat de beklaagden voor een voldongen feit gezorgd hebben, mag niet gevaloriseerd worden door het afwijzen van de herstel-vordering. Dat de beklaagden hun dieren met de beste zorgen willen omringen is aannemelijk doch niet terzake, gezien de door hun daartoe voorziene inrichting indruist tegen de bestemmingsvoorschriften van het gebied.

4.4

Door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur werd zoals vermeld gevraagd een dwangsom op te leggen. Een dwangsom van 100,00 euro per dag moet als een gepaste aansporing worden beschouwd voor de beklaagden om uitvoering te geven aan de opgelegde herstelmaatregelen.

4.5

Artikel 198*bis* van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening zoals ingevoegd door artikel 11 van het voormelde decreet van 4 juni 2003, bepaalt dat de regels inzake het in te winnen eensluitend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid pas in werking treden nadat de Hoge Raad voor het Herstelbeleid is opgericht en het huishoudelijk reglement is goedgekeurd, wat nog niet is gebeurd.

Waar de Hoge Raad voor het Herstelbeleid aldus nog niet officieel werd geïn-stalleerd, dient en kan diens advies – zoals bepaald door D.O.R.O. – nopens de her-stelvordering niet worden ingewonnen.

Gezien de hiervoor en hierna vermelde artikelen :

Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, art. 11, 12, 14, 21 tot en met 23, 31 tot en met 37, 40 en 41 ;

Wetboek van strafvordering, art. 3 V.T., 161, 162, 179, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 194 en 195;

Strafwetboek, art. 2, 38, 40, 44, 50, 65, eerste lid, 66;

Wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en

stedenbouw, art. 44 § 1, 1°, 64, eerste, tweede, derde en laatste lid, 65;
 Decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, art. 42, § 1, 1°, 66, eerste, tweede en vijfde lid, 68;
 Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, art. 2, 99, § 1-2°, 146 al. 1-1°, 147, 149, 204;
 Koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende tarief in strafzaken, art. 91, zoals gewijzigd door het koninklijk besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie ;
 Verordening (EG) nr. 974/98 Raad van 3 mei 1998 over de invoering van de euro, art. 1, 2, 3 en 14 ;
 Verordening (EG) nr. 1103/97 Raad van 17 juni 1997 over enkele bepalingen betreffende de invoering van de euro, art. 1, 4 en 5 ;
 Verordening (EG) nr. 2866/98 Raad van 31 december 1998 over de omrekening-skoersen tussen de euro en de munteenheden van de lidstaten ;
 Wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 78 van de grondwet, art. 2, 3, 4 en 6 ;
 Wet van 30 oktober 1998 betreffende de euro, art. 3 tot 6 ;
 Koninklijk besluit van 30 oktober 1998 tot vaststelling van de datum van inwerking van de bepalingen van de wet van 30 oktober 1998;
 Burgerlijk Wetboek, art. 1382, 1383.
 Wet 28 juni 1964, al. 1 en 8

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK

RECHTDOENDE OP TEGENSPRAAK

VERKLAART de beklaagden en schuldig aan de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A.1 en A.2 en B.1, B.2, B.3 en B.4;

TOEPASSING makend van artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek;

VEROORDEELT de beklaagden en voor de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A.1 en A.2 en B.1, B.2, B.3 en B.4 samen ELK tot een geldboete van **250,00 euro**, verhoogd met 45 deciem (x 5,5) of 1375,00 euro bedragend;

ZEGT dat bij gebreke aan betaling binnen de door de wet bepaalde termijn, de lastens de beklaagden en uitgesproken geldboeten van 1.375,00 euro zullen kunnen worden VERVANGEN door een gevangenisstraf van telkens 75 DAGEN;

VERLEENT aan de beklaagden en uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een termijn van drie jaar voor een gedeelte groot **125,00 euro** van de opgelegde geldboete van 250,00 euro en bepaalt de vervangende gevangenisstraf voor het met uitstel opgelegde gedeelte telkens op 38

dagen;

SPREEKT lastens de beklaagden en de verplichting uit om ELK EENMAAL een bedrag van 10,00 euro, met 45 deciemmen verhoogd, 55,00 euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

LEGT de beklaagden en ELK een vergoeding op van 25,00 euro zoals bedoeld door artikel 91 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende tarief in strafzaken.

VEROORDEELT de beklaagde en hoofdelijk tot de aan de zijde van het openbaar ministerie gevallen gerechtskosten, in hun geheel begroot op de som van 169,53 euro.

BEVEELT de beklaagden en op vordering van gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur tot herstel in de oorspronkelijke staat van de percelen gelegen te kadastraal gekend groot 1 ha 64 66 ca en dit binnen een termijn van één jaar vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal zijn getreden, namelijk door:

- verwijderen van de afsluitingsdraad;
- verwijderen van het schuifhok;
- heraanplanten van de sparren, namelijk door streekeigen loofboomsoorten, in eng plantverband.

BEVEELT dat voor het geval dat de vermelde aanpassingswerken niet binnen de voormelde termijn werden uitgevoerd, de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur ambtshalve in de uitvoering van de herstelmaatregel zal kunnen voorzien overeenkomstig artikel 153 al. 1 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening;

ZEGT voor recht dat op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur door de beklaagden en hoofdelijk een dwangsom zal worden verbeurd van 100,00 euro per dag vertraging in de nakoming van dit bevel;

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van
 ACHTENTWINTIG NOVEMBER TWEEDUIZEND EN VIJF

Aanwezig :

alleenrechtsprekend rechter in strafzaken;
 substituut-procureur des Konings;
 griffier.